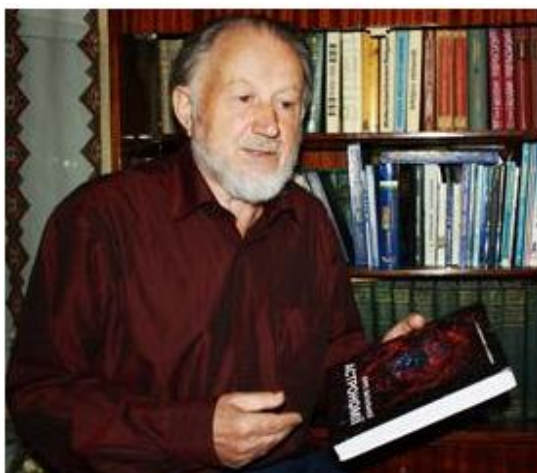


Климишину Івану Антоновичу

*заслуженому працівнику освіти України,
академіку Академії наук Вищої школи України,
дійсному члену наукового товариства ім. П. Шевченка, члену Міжнародного
астрономічного союзу, почесному члену просвіти,
доктору фізико-математичних наук, професору кафедри теоретичної і
експериментальної фізики, почесному професору
Прикарпатського національного університету
імені Василя Стефаника*



80

Вельмишановний Іване Антоновичу!

*Від щирого серця бажаємо, аби всі Ваші справи вченого, п
едагога, друга і сім'янина були невідкладні плину часу та зміні поколінь. Нехай у
майбутньому на Вас чекає ще багато наповнених корисними
справами і земними radoцями років.*

*Щож многих Вам літ, вельмишановний Іване Антоновичу, і хай Ваша професійна
майстерність та життєвий досвід, справедливість і доброзичливість надалі слугують
Незалежній і соборній Україні! Щастя Вам у всьому!*

З роси і води Вам, Іване Антоновичу!

Редакційна колегія.

Климишин Іван Антонович

Радянський астроном народився у с. Кутіска (Тернопільської обл.). У 1955 році закінчив Львівський університет, в 1958 – аспірантуру при цьому університеті. У 1958-1974 роках працював в обсерваторії Львівського університету (з 1961 – завідувач відділом, в 1962-1970 – роках заступник директора з наукової роботи). У 1974 – 1993 роках професор Івано-Франківського педагогічного інституту (тепер Прикарпатського університету ім. В. Стефаника). У 1993-1996 роках – завідувач кафедри теоретичної фізики. З 1996 р. – завідувач кафедри релігієзнавства. Одночасно з 1991 р. – професор духовного інституту, тепер – Теологічної Академії УГКЦ.

Основні наукові роботи відносяться до радіаційної космічної газодинаміки. Для характеристики стану газу з урахуванням ізотропного поля випромінювання ввів газодинамічний показник адіабати, що істотно спростило визначення стрибків параметрів на фронті ударної хвилі. Отримав наближені рішення задачі про структуру зоряних ударних хвиль, дав оцінку протяжності зони іонізаційної релаксації за фронтом і зони прогріву перед фронтом ударної хвилі, що рухається в зоряній атмосфері. Вивів формулу для шкали висот, яка встановлюється в атмосфері зірки під дією періодичної ударної хвилі. Спільно з В.І. Гнатик отримав асимптотичну формулу, яка описує зміну швидкості руху ударної хвилі в неоднорідному середовищі з довільним розподілом щільності, вивчив межі застосовності наближених методів космічної газодинаміки. Виконав аналіз ефективності теплових хвиль як можливого механізму перенесення енергії, що звільнилася при вибуху в надрах зірки. Спільно з С.А. Капланом отримав ряд рішень теорії нестационарного розсіювання світла в середовищі з рухомою границею. Автор низки монографій і науково-популярних книг, серед яких «Ударні хвилі в неоднорідних середовищах» (1972), «Астрономія наших днів» (1976), «Астрономія вчора і сьогодні» (1976), «Релятивістська астрономія» (1980), «Календар і хронологія» (1981), «Ударні хвилі в оболонках зірок» (1984). Очолює спеціальну проблемну групу з історії астрономії при Астрономічній раді АН СРСР (з 1980). Брав участь у підготовці словників та довідників з астрономії: «Шкільний астрономічний довідник» (1990), «Астрономічний енциклопедичний словник» (2003).

Як багаторічний член товариства “Знання” (з 1954) для населення Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей прочитав близько 1400 науково-популярних лекцій. У різних газетах та журналах опублікував близько 150 науково-популярних та публіцистичних статей.

В останні роки приділяє велику увагу питанням релігійного бачення та креаціонізма, доповідав з критикою теорії Дарвіна.

Автор 75 монографій, підручників і науково-популярних книг з астрономії. На його честь названий астероїд № 3653.

З роси і води Вам, Іване Антоновичу!

Друзі, колеги